

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka, a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobkyně: **Mgr. Ž. P.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

za účasti: **Ing. K. P.**
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.1.2021, č.j. JMK 12123/2021, sp. zn. S-JMK 169614/2020 OŽP-Mou,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.1.2021, č.j. JMK 12123/2021, sp. zn. S-JMK 169614/2020 OŽP-Mou, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru vodního a lesního hospodářství a zemědělství (dále jen „vodoprávní úřad“), ze dne 7.10.2020, č.j. MMB/0423389/2020, sp. zn. OVLHZ/MMB/0356884/2019, ve věci povolení k nakládání s povrchovými vodami spočívajícího v akumulaci dešťových vod v retenční nádrži s řízeným odtokem do kanalizace v rámci stavby „BD X“, v Brně, pozemek parc. č. X, k. ú. X, a povolení stavby vodního díla retenční nádrže dešťových vod s řízeným odtokem do kanalizace, v rámci téže stavby „BD X“ (dále jen „stavba retenční nádrže“).

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Z projektové dokumentace ani z napadeného rozhodnutí není zřejmé, zda bude retenční nádrž napojena na legální kanalizační přípojku. Podle žalobkyně jde o zákonný předpoklad pro povolení stavby retenční nádrže. Nutnost odstranění nelegálních přípojek na pozemku stavebníka plyne podle žalobkyně i ze souhlasného stanoviska Brněnských vodáren a kanalizací, a.s. ze dne 25.9.2019 zn. 7722/019665/2019/MKI (dále jen „stanovisko Brněnských vodáren a kanalizací, a.s. ze dne 25.9.2019“). Žalovaný tak nesprávně posoudil naplnění podmínek ve smyslu § 111 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) (dále jen „stavební zákon“), pro povolení stavby retenční nádrže. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem a veřejným zájmem. Žalobkyně namítá, že ani vydání rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno – Královo Pole, odboru územního a stavebního řízení, ze dne 19.6.2018, č.j. 13096/16/2300/2407/4/Poš (kterým byla stavba retenční nádrže umístěna, dále jen „územní rozhodnutí č. 933“), nemůže nic změnit na povinnosti správních orgánů řádně posoudit stavbu z hlediska kritérií stanovených stavebním zákonem pro přezkum žádosti o stavební povolení stavby retenční nádrže.
3. Žalobkyně dále namítá, že se žalovaný nevypořádal s námitkou nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí; žalovaný pouze obecně konstatuje, že budou dodrženy základní technické požadavky pro stavbu vodních děl a obecné technické požadavky na stavební konstrukce vodních děl, předpisy týkající se bezpečnosti práce a technických zařízení a stavebník dodrží příslušné obecné závazné vyhlášky statutárního města Brna.
4. Žalobkyně namítá, že správní orgány dostatečně nezjistily skutkový stav věci. Stavba retenční nádrže bude instalována do tělesa nepovolené stavby terasy, nikoliv pod úroveň původního terénu. Žalobkyně navrhuje k důkazu fotografii terasy.
5. Řízení o povolení stavby retenční nádrže bylo podle žalobkyně přizpůsobeno tomu, aby mohla být dodatečně povolena stavba „BD X“. Správní orgány postupovaly v rozporu se základními zásadami správního řízení, tj. zásadou zákonnosti, předvídatelnosti, materiální pravdy, ochrany veřejného zájmu a nestrannosti.
6. V neposlední řadě žalobkyně namítá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně neshrnl a nevypořádal se s vyjádřením k odvolacím námitkám podaným stavebníkem.

7. Z výše uvedených důvodů žalobkyně navrhuje, aby zdejší soud napadené i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobkyně setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

8. Žalovaný nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Žalovaný odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí.
9. Stavba terasy, kanalizačních přípojek ani vnitřní kanalizace nejsou podle žalovaného vodními díly ve smyslu § 55 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon) (dále jen „vodní zákon“); vodoprávní úřad tak není věcně příslušný k jejich legalizaci. Žalovaný odkazuje na § 5 odst. 3 vodního zákona a dodává, že pro dodatečné povolení stavby „BD X“ je nezbytné nejdříve vyřešit povolení stavby retenční nádrže. Žalovaný odkazuje na stanovisko Brněnských vodáren a kanalizací, a.s. ze dne 25.9.2019, podle něhož provozovatel nemá námitek s realizací stavby retenční nádrže za dodržení ochranných pásem vodovodů a kanalizací ve smyslu § 23 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích; v závěru stanoviska provozovatel uvádí, že předmětem vodoprávního řízení je pouze stavba retenční nádrže a příslušného povolení k nakládání s vodami (akumulace). Povolení ke stavbě retenční nádrže a nakládání s vodami je pouze oprávněním, které stavebník nemusí využít, jestliže nakonec nebude v řízení o dodatečném povolení stavby terasy a dalších staveb, které jsou obecnými stavbami, úspěšný. Dále žalovaný uvádí, že podmínky pro provedení stavby retenční nádrže byly stanoveny v souladu s § 115 odst. 1 stavebního zákona. Žalovaný dodává, že z projektové dokumentace je jednoznačně patrné, že stavba retenční nádrže bude umístěna mimo těleso terasy. Stavba retenční nádrže byla posuzována z hlediska ochrany veřejného zájmu vyjádřeného vodním zákonem, stavebním zákonem a dalšími souvisejícími právními předpisy.
10. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem a navrhl, aby zdejší soud žalobu zamítl.

III. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

11. Osoba zúčastněná na řízení se k věci nevyjádřila.

IV. Posouzení věci

12. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
13. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
14. Zdejší soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí; pokud by totiž dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí neobstojí po stránce jeho přezkoumatelnosti, bylo by nadbytečné zabývat se jeho věcným přezkumem.

15. Pouze přezkoumatelné rozhodnutí přitom může být předmětem hodnocení z hlediska tvrzených nezákonností a vad řízení; nepřezkoumatelnost rozhodnutí představuje vadu, která má za následek nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí, či zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19.2.2008, č.j. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2008 Sb. NSS). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je dána zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Zároveň soud dodává, že napadené rozhodnutí není odrazem subjektivní představy účastníka řízení, jak má napadené rozhodnutí vypadat.
16. Namítá-li žalobkyně, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s napojením stavby retenční nádrže na kanalizační přípojku, nelze jí dát za pravdu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, z jakého skutkového stavu žalovaný vyšel, jak vyhodnotil pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudil. Žalovaný v textu napadeného rozhodnutí k námitce týkající se napojení stavby retenční nádrže na nelegální přípojku odkázal na to, že kanalizační přípojka není součástí řízení a odkázal žalobkyni na řízení o dodatečném povolení stavby „BD X“, v němž může uplatnit námitky týkající se stavby terasy, vnitřní kanalizace a kanalizačních přípojek. Zdůraznil, že retenční nádrž je umístěna mimo ochranné pásmo kanalizační stoky, jak ukládá platná legislativa. Zároveň doplnil, že rozhodnutí o dodatečném povolení stavby lze vydat až poté, co stavebník zajistí zadržování a odvádění srážkových vod v souladu se stavebním zákonem. Dále žalovaný uvedl, že o umístění stavby bylo pravomocně rozhodnuto územním rozhodnutím č. 933. Konkrétní námitky proti umístění stavby mohla žalobkyně uplatnit v rámci územního řízení.
17. Pokud jde o argumentaci žalovaného ve vztahu k námitce nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí, tak žalovaný na straně 8 napadeného rozhodnutí odkázal na § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a shrnul, že prvostupňové rozhodnutí obsahuje všechny zákonné požadavky na odůvodnění správního rozhodnutí. Na to žalovaný navázal na straně 9 napadeného rozhodnutí vlastní argumentací k napojení retenční nádrže na kanalizační přípojku v reakci na samostatnou odvolací námitku žalobkyně (shodnou s její argumentací v prvostupňovém řízení). Není tedy pravdou, že by v napadeném rozhodnutí absentovala konkrétní úvaha žalovaného, která by žalobkyni neposkytla relevantní odpověď na jí uplatněnou odvolací námitku, jež by tuto nepřezkoumatelnost zakládala a že by na odvolací námitku žalobkyně žalovaný v textu napadeného rozhodnutí nezareagoval. Shora uvedeným požadavkům na přezkoumatelnost správního rozhodnutí tak napadené rozhodnutí dostalo, námitky zpochybňující přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí proto nejsou důvodné.
18. Co se týče namítané nepřezkoumatelnosti ve vztahu k vypořádání vyjádření stavebníka k odvolacím námitkám, pak tuto námitku soud shledal nepřípustnou. V řízení podle § 65 s.ř.s. lze namítat jen zásah do vlastních subjektivních práv. Správní soudy poskytují ochranu tomu, kdo tvrdí, že byl nezákonným správním rozhodnutím zkrácen na svých veřejných subjektivních právech. Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nepředstavuje prostředek pro všeobecnou kontrolu zákonnosti rozhodování správního orgánu, proto se v jeho rámci nelze úspěšně domáhat ochrany veřejných subjektivních práv jiných osob či obecně ochrany veřejného zájmu (např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního

soudu ze dne 21.10.2008, č.j. 8 As 47/2005-86, č. 1764/2009 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.6.2014, č.j. 7 As 23/2014-57). Tato námitka tak překračuje rámec veřejných subjektivních práv žalobkyně a zdejší soud se vypořádáním žalovaného s vyjádřením stavebníka nezabýval.

19. Pokud jde o věc samu, zdejší soud považuje s ohledem na uplatněné žalobní námitky za nutné vymezit předmět řízení.
20. Dne 7.10.2020 vodoprávní úřad rozhodl ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) bodu 2 vodního zákona
o povolení k nakládání s povrchovými vodami spočívající v jejich akumulaci v retenční nádrži dešťových vod s řízeným odtokem do kanalizace, jehož účelem je retence dešťových vod, a to na dobu užívání vodního díla – retenční nádrže (výroková část I prvostupňového rozhodnutí) a dále vydal dle § 15 odst. 1 vodního zákona a § 115 stavebního zákona stavební povolení k provedení stavby retenční nádrže dešťových vod s řízeným odtokem do kanalizace, v rámci stavby „BD X“, na tomtéž pozemku, a to s následujícím popisem: „Jedná se o plastovou retenční nádrž dešťových vod ze zpevněných ploch bytového domu na ulici X, s řízeným odtokem do kanalizace. Velikost RN je 3,16 x 1,00 x 2,16 m, užitený objem je 4,35 m³. V RN je umístěn regulátor odtoku umožňující povolený odtok 0,78 l/s do kanalizace. Bezpečnostní přepad z RN je navržen do kanalizace. Vnitřní (areálová) dešťová kanalizace ani kanalizační přípojka nejsou součástí tohoto vodoprávního řízení.“ (výroková část II prvostupňového rozhodnutí).
21. Předmětem přezkumu v nyní posuzované věci tedy je povolení nakládání s vodami a stavební povolení ke stavbě retenční nádrže vydané vodoprávním úřadem coby speciálním stavebním úřadem ve smyslu § 15 odst. 1 písm. d) stavebního zákona; speciální stavební úřady postupují podle stavebního zákona, pokud zvláštní právní předpisy pro stavby podle odstavce 1 nestanoví jinak (§ 15 odst. 2 věta první stavebního zákona).
22. Podle § 15 odst. 1 vodního zákona je k provedení vodních děl, k jejich změnám a změnám jejich užívání, jakož i k jejich zrušení a odstranění třeba povolení vodoprávního úřadu.
Povolení
k provedení nebo změně vodního díla, které má sloužit k nakládání s vodami povolovanému podle § 8, může být vydáno jen v případě, že je povoleno odpovídající nakládání s vodami nebo se nakládání s vodami povoluje současně s povolením k provedení nebo změně vodního díla (§ 9 odst. 5). V případě podle § 126 odst. 5 tohoto zákona se povolení k provedení nebo změně vodního díla nevydává současně s rozhodnutím podle zákona o integrované prevenci; práva a povinnosti vyplývající z povolení k provedení, změně vodního díla nebo změně jeho užívání lze vykonávat nejdříve ode dne nabytí právní moci rozhodnutí podle zákona o integrované prevenci.
23. Podle § 15 odst. 3 vodního zákona vodoprávní úřad ve stavebním povolení stanoví povinnosti, popřípadě podmínky, za kterých je vydává, a účel, kterému má vodní dílo sloužit. Vodoprávní úřad může ve stavebním povolení uložit předložení provozního řádu vodního díla nejpozději spolu s žádostí o vydání kolaudačního souhlasu.

24. Podle § 111 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda a) projektová dokumentace je zpracována v souladu s územním rozhodnutím nebo regulačním plánem nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací, b) projektová dokumentace je úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, c) je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem, d) předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány. Podle § 111 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.
25. Podle § 114 odst. 1 stavebního zákona může účastník řízení uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží.
26. Podle § 114 odst. 2 stavebního zákona se k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, nepřihlíží.
27. Podle § 115 odst. 1 stavebního zákona ve stavebním povolení stavební úřad stanoví podmínky pro provedení stavby, a pokud je to třeba, i pro její užívání. Podmínkami zabezpečí ochranu veřejných zájmů a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení, dodržení obecných požadavků na výstavbu, včetně požadavků na bezbariérové užívání stavby, popřípadě technických norem. Podle potřeby stanoví, které fáze výstavby mu stavebník oznámí za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby; může též stanovit, že stavbu lze užívat jen na základě kolaudačního souhlasu.
28. Podle ustálené judikatury správních soudů stavební řízení není pokračováním územního řízení.
V územním řízení se posuzuje stavební záměr z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území; bere se zřetel na stanoviska dotčených orgánů státní správy, řádně uplatněné námitky účastníků řízení a stanoví se podmínky pro uskutečnění záměru v území a požadavky na změnu záměru podle výsledků územního řízení. Ve stavebním řízení se jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány státní správy. Ve stavebním řízení se stavba do území neumísťuje, neboť je v něm již umístěna na základě územního rozhodnutí. Správní soudy se mohou při přezkumu stavebního povolení zabývat toliko těmi námitkami, které mají přímý vztah k jeho předmětu (např.

rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 8.9.2011, č.j. 1 As 83/2011-565, ze dne 15.12.2011, č.j. 1 As 133/2011-127, či ze dne 25.7.2016, č.j. 4 As 63/2016-39). Námitky, které se vztahují k předmětu územního řízení, lze tedy uplatnit pouze v tomto typu řízení, nikoliv v řízení navazujícím (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.9.2018, č.j. 4 As 209/2018-34). Uvedené závěry lze nepochybně vztáhnout i na stavební povolení retenční nádrže a zdejší soud musí stavebním zákonem vymezený předmět řízení následovat. Okruh námitek, které byla žalobkyně (coby vlastník sousedního pozemku) oprávněna ve vodoprávním řízení vznášet, má vliv také na navazující soudní řízení, v němž může zdejší soud přezkoumat toliko vypořádání těch námitek, které se týkají předmětu tohoto řízení (kupř. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26.9.2018, č.j. 4 As 209/2018-34, a ze dne 23.2.2021, č.j. 9 As 262/2020-30).

29. Podle žalobkyně nebylo ve vodoprávním řízení postaveno na jisto, zda retenční nádrž bude napojena na legální kanalizační přípojku. Žalobkyně zdůrazňovala, že kanalizační přípojka není doposud legalizována. Poukazovala také na skutečnost, že v krajním případě může být schválena stavba retenční nádrže, aniž by pro tuto stavbu byla schválena kanalizační přípojka.
30. Tyto námitky se však věcně týkají především umístění stavby retenční nádrže (a též kanalizační přípojky, avšak ta není předmětem řízení). Součástí správního spisu je i územní rozhodnutí č. 933, z něhož plyne, že: „bylo rozhodnuto o umístění stavby „BD X – retenční nádrž“ na pozemku parc. č. X k.ú. X v městské části X. Z tohoto rozhodnutí se podává: „Předmětem záměru je umístění retenční nádrže o rozměrech 3,16 x 1,00 x 2,16 m, o objemu 4,54 m³ s regulovaným odtokem 0,78 l/s určené k likvidaci srážkových vod ze zpevněných ploch na pozemcích p.č. X a XA k.ú. X. Retenční nádrž bude umístěna ve vzdálenosti 2,80 m od hranice s pozemkem p.č. XB k.ú. X a 5,85 m od hranice s pozemkem p.č. XC k.ú. X. Retenční nádrž bude plastová, samonosná, typ AS-NADRŽ 5.0 ER S, fy ASIO spol. s r.o., bude osazena na betonový podklad a bude kryta litinovým poklopem 600/600 na upraveném terénu. Za retenční nádrží bude na potrubí dešťové kanalizace osazena plastová čistící šachta Š5. *Odtok ze šachty bude zaústěn do stávající přípojky kanalizace, mimo ochranné pásmo veřejné kanalizace DN 300 BET.* Druh a účel stavby: retenční nádrž s řízeným odtokem srážkových vod do veřejného řádu jednotné kanalizace.“ (zvýrazněno soudem).
31. Součástí správního spisu je také stanovisko Brněnských vodáren a kanalizací, a.s. ze dne 25.9.2019 (jako aktualizované stanovisko původního stanoviska ze dne 14.12.2017) k projektové dokumentaci. Žalobkyni je třeba přisvědčit v tom, že jednou z podmínek pro vydání souhlasného stanoviska podle Brněnských vodáren a kanalizací, a.s. je napojení odtoku z retenční nádrže do jednotné kanalizace pro veřejnou potřebu (v ulici Šafaříkova) prostřednictvím legálně povolené jednotné kanalizační přípojky; s tím však projektová dokumentace i stavební povolení počítají. Stanovisko rovněž stavebníkovi ukládá, že v místě odtokového napojení má být zřízena nová revizní šachta na kanalizační přípojce v souladu s městskými standardy pro kanalizační zařízení. Jednou z podmínek stanoviska je rovněž požadavek, aby odtok dešťových vod do kanalizace pro veřejnou potřebu nepřekročil přípustné odtokové množství.
32. Citované stanovisko bylo vydáno i pro územní řízení; požadavek napojení stavby retenční nádrže na jednotnou kanalizaci pro veřejnou potřebu prostřednictvím legální kanalizační

přípojky je tedy opakovaně coby podmínka stavebníku uložen. Uvádí-li žalobkyně, že skutečné napojení stavby retenční nádrže neodpovídá shora uvedenému stanovisku (tedy žalobkyně tvrdí, že stavebník tuto podmínku nerespektuje), pak zdejší soud dodává, že tyto argumenty souvisí již se samotným užíváním stavby. Stavebník je povinen stavbu vybudovat a užívat v souladu s citovanou podmínkou, tudíž je nutno retenční nádrž napojit na legální kanalizační přípojku, jinak by nepřipadalo v úvahu její užívání (to by se nutně projevilo v rámci řízení souvisejícího se samotným dodatečným povolením stavby bytového domu, eventuálně v řízení kolaudačním, pokud by nerespektování uvedených podmínek vyšlo najevo). To platí rovněž pro argument, že stavba (retenční nádrž) je ve skutečnosti provedena jinak, než jak plyne z projektové dokumentace a stavebního povolení (předmětného vodního díla); stavební úřad v tomto ohledu disponuje právními prostředky, jak skutečné provedení stavby zjistit (a je to i jeho povinností). Postup správních orgánů v nyní posuzované věci, kdy vyšly z územního rozhodnutí a ze souhlasného stanoviska Brněnských vodáren a kanalizací, a.s. ze dne 25.9.2019 k projektové dokumentaci, tak byl v souladu se zákonem.

33. Žalobkyně dále namítala, že žalovaný nesprávně posoudil splnění podmínek pro povolení stavby dle § 111 stavebního zákona, zejména že správní orgány zcela ignorovaly návaznost stavby na jiné podmiňující stavby a zařízení. Ani v této námitce žalobkyni nelze dát za pravdu. Účelem vodoprávního řízení bylo posouzení projektové dokumentace stavby vodního díla v návaznosti na územní rozhodnutí č. 933, přičemž pokud tato dokumentace uvádí, že odvod vody ze stavby retenční nádrže bude napojen na stávající kanalizační přípojku, pak vychází z textu výroku územního rozhodnutí č. 933. Projektová dokumentace ke stavbě retenční nádrže tak svým obsahem navazuje na územní rozhodnutí č. 933, přičemž jejím účelem je zajistit splnění jedné z podmínek nutných pro řízení o dodatečném povolení stavby celého bytového domu (v němž bude posuzováno i jeho napojení na kanalizační přípojky z hlediska splnění zákonných požadavků).
34. Pokud jde o námitku žalobkyně, že pro stavbu terasy nebylo vydáno rozhodnutí o výjimce z ochranného pásma kanalizace a že touto terasou vedou nelegální kanalizační přípojky, tak stavba terasy ani kanalizačních přípojek není předmětem tohoto řízení a argumentace žalobkyně v tomto ohledu překračuje předmět řízení (žalobkyně uvádí, že stavebník vybudoval v rozporu se stavebním povolením terasu ze stavebního materiálu a suti, a rovněž tvrdí, že železobetonová opěrná stěna terasy leží přímo na kanalizaci pro veřejnou potřebu). S ohledem na shora uvedené považuje zdejší soud za nadbytečné provést důkaz fotografií terasy, neboť jak již bylo uvedeno výše, umístění stavby retenční nádrže již bylo pravomocně vyřešeno. Je třeba poznamenat, že i z projektové dokumentace retenční nádrže plyne, že bude ze dvou třetin osazena pod terasou a z jedné třetiny ve zhutněném násypu. Otázka toho, zda terasa (a v ní údajně vedené kanalizační přípojky) splňuje podmínky pro dodatečné stavební povolení z hlediska požadavků zvláštních právních předpisů, případně z hlediska zásahu do práv žalobkyně, pak bude řešena v řízení o dodatečném povolení stavby.
35. Namítá-li žalobkyně, že správní orgány nepostupovaly nestranně a účelem řízení bylo stavbu retenční nádrže povolit, aby mohlo být následně vydáno rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, pak se jedná o pouhou spekulaci, která není ničím doložena; ani ze spisu, ani z textu jak napadeného, tak prvostupňového rozhodnutí, neplyne žádná indicie, která by tomu nasvědčovala. Proto tuto námitku zdejší soud neshledal důvodnou. Stejně tak není důvodná

ani námitka poukazující na nezákonný a svévolný postup ze strany správních orgánů ani námitka, že v rámci vodoprávního řízení týkajícího se stavby retenční nádrže správní orgány postupovaly v rozporu s veřejným zájmem, nezákonně, nepředvídatelně či dostatečně nezjistily skutkový stav a postupovaly tak v rozporu se zásadou materiální pravdy. Tyto námitky žalobkyně uplatňuje v rovině obecných tvrzení, a kromě výše vypořádaných námitek nejsou zdůvodněny konkrétními argumenty. Proto s nimi žalobkyně nemůže být úspěšná.

36. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

37. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, a proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.
38. Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak zdejší soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. července 2023

Petr Šebek v.r.
předseda senátu